

Tillid til, at det er en rigtig Forstaaelse, de gøre gældende, saa meget ønske at faa dette fastslaaet og sat ind ved denne Lejlighed, hvor Vedtagelsen dog alligevel ikke betyder en absolut endelig Afgørelse.

Nellemann: Saa, jeg skal ikke forlænge denne Debat, men jeg ønsker dog at gøre den Bemærkning, at det her paa ingen Maade drejer sig om et tomt Juriskeri, om en Fortolkningstrid, som ikke har nogen videre praktiske Konsekvenser eller Interesse, det er jo slet ikke Tilfældet, thi bag ved dette Spørgsmaal ligger i Virkeligheden Spørgsmaalet om Forrykkelse af den Indflydelse, Købstæderne skulle have ved Landstingsvalgene, og det er, saaledes som det her ligger for, et Spørgsmaal, som det forekommer mig har ikke saa lille Rækkevidde. Det, der her er Tale om, er egentlig det, at man fra det andet Tings Side eller fra deres Side, som holde paa § 3 i Lovforslaget, som det er nu, vil fastholde, at Lovgivningsmagten skal kunne sige om Kommuner, der ikke ere Købstæder, at de alligevel ved Landstingsvalg skulle behandles som Købstæder, og det er i Virkeligheden et Princip, som det er overmaade farligt at anerkende, og som kan faa meget stor Rækkevidde. Hvis man vil støtte det paa, at Esbjerg er en stor Kommune, som har mange Indbyggere, maa vi huske paa, at der er mange andre Kommuner, som det samme gælder om, og som der, set fra dette Synspunkt, kunde være Grund til at anse for Købstæder i Forhold til Landstingsvalgene. Jeg skal i saa Henseende blot nævne Sundbyerne paa Amager, som ere endnu større, meget større end Esbjerg, og ganske sikkert ogsaa forskellige af de Kommuner, som omgive København, f. Eks. Lyngby og Ordrup, der ganske sikkert tælle lige saa mange Mennesker, som Esbjerg og maaste flere, og hvis hele Bebyggelse og Næringsveje for saa vidt ogsaa ligne Købstædernes. Grundloven selv kender slet ikke noget til Begrebet „Handelspladser“; det Ord findes ikke i Grundloven, men Grundloven siger „Købstæderne“ og nævner disse bestemte Stæder; og skal det saa være tilladt ad den almindelige Lovgivningsvej at sige: Forforskellige andre Kommuner, som ikke ere Købstæder, skulle alligevel ved Landstingsvalgene kunne behandles som Købstæder, mener jeg, man er inde paa en Vej, hvor man vil komme til meget betydeligt at formindste den Indflydelse paa Landstingsvalgene, som Grundloven har villet tilkænte Købstæderne, og det er derfor, synes jeg, et virkelig reelt Spørgsmaal, som ligger bag ved denne Sag, hvorfor man ikke kan be-

tegne det som en velsløs Strid om Ord eller et tomt Juriskeri.

Nadjen-Mygdal: I Anledning af de Udtalelser, vi nys hørte af den ærede sidste Taler om, at der her sler noget meget vigtigt, hvis man lader Esbjerg faa samme Ret som Købstæderne, idet nemlig Købstædernes Valgret til Landstinget forrykkes, skal jeg sige, at jeg erkender der er noget i denne Betragtning, men efter min Mening rigtig nok meget lidt, thi Grundlovens § 37 bestemmer jo udtrykkeligt, at Købstæderne tilfammen skulle have halvt saa mange Valgmænd, som der er Sogneforstanderstabskreds, og enten der bliver en Købstad mere eller mindre, have Købstæderne tilfammen samme Ret, og der forrykkes intet som helst i saa Henseende. En Forrykkelse sler der kun, for saa vidt denne eller hin Købstad kan faa flere eller færre Valgmænd, men Antallet af samtlige Valgmænd bliver aldeles ens; der sler aldeles ingen Forrykkelse paa det Punkt. Derimod hvis de Herrers Opsfattelse skal gøres gældende, at Esbjerg Kommune skal betragtes som en Sognekommune med Hensyn til Valg til Landstinget, og der kun skal vælges en Valgmand, vil der foregaa en meget betydelig Forrykkelse til den anden Side, idet nemlig 11te Landstingskreds, under Forudsætning af en fremtidig Lov om Formue- og Indkomstskat, sandsynligvis vil faa en meget stor Del af sine højstbestattede Vælgere i Esbjerg By, og en meget stor Del af de nuværende højstbestattede Vælgere vil gaa ud af Sagaen, og de Herrers ville nok forstaa, at det er en saadan Forrykkelse af de nuværende Forhold, at det vil være vanskeligt for ikke at sige umuligt for os fra vor Side at gaa ind paa en saadan Opsfattelse. Derfor beklager jeg i meget høj Grad, at man har villet rejse dette store Spørgsmaal ved denne ubetydelige Lov, som er saa nødvendig. Jeg stønner ikke rettere, end at man derved giver Loven Gift, og jeg vil derfor meget fraraade at stemme for det foreliggende Endringsforslag.

Nellemann: Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at det, om Esbjerg skal med, er en Ting af saa overordentlig praktisk Betydning; men jeg har sagt, at komme vi først ind paa det Princip, at det skal være tilladt ved almindelig Lov at sige, at en Kommune, der ikke er en Købstad, i Henseende til Landstingsvalg skal behandles som Købstad, ere vi inde paa et Princip, der kan række meget vidt, og er meget farligt.